

U s n e s e n í

Městský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 30. března 2016 v trestní věci obžalovaných Mgr. Jany Nečasové, dříve Nagyové, nar. [REDAKCE], generálporučíka Ing. Ondřeje Páleníka, MBA, nar. [REDAKCE], generálmajora Ing. Milana Kovandy, nar. [REDAKCE] a plukovníka Ing. Jana Pohůnka, MBA, nar. [REDAKCE], odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka v Ostravě, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1, ze dne 29.5.2015, sp.zn. 3T 35/2014 a rozhodl,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr.řádu se napadený rozsudek zrušuje a podle § 259 odst. 1 tr.řádu se věc vrací soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í:

Shora citovaným rozsudkem obvodního soudu bylo rozhodnuto tak, že se obžalovaná Mgr. Nečasová, Ing. Páleník, Ing. Kovanda a Ing. Pohůnek podle § 226 písm. b) tr.řádu zprošfují obžaloby, že

I.

1) obžalovaná Mgr. Jana Nečasová (dříve Nagyová):

v době od 22. října 2012 do 27. listopadu 2012 v Praze 1 – Hradčanech, v Hrzánském paláci na adrese Loretánská 177/9, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy, jako vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky, v úmyslu opatřit sobě neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Bc. R[REDAKCE] N[REDAKCE], tehdejší manželce předsedy vlády České republiky, zejména informací o osobních kontaktech Bc. R[REDAKCE] N[REDAKCE], a současně způsobil Bc. R[REDAKCE] N[REDAKCE] jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti ní bude protiprávně použita zpravodajská technika a bude protiprávně sledována,

jako osoba podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neoprávněná ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství, při využití svého vlivu vyplývajícího zejména z existujícího

blízkého osobního poměru s tehdejšími předsedou vlády České republiky RNDr. Petrem Nečasem,

zosnovala a usměrňovala na území hlavního města Prahy protiprávní použití zpravodajských prostředků – sledování osoby Bc. R. N., a to tak, že dne 23. října 2012 požádala generálporučíka Ing. Ondreje Páleníka, MBA, v té době ředitele Vojenského zpravodajství, o použití zpravodajských prostředků – sledování osoby Bc. R. N., téhož dne mu také poskytla adresu tehdejšího bydliště Bc. R. N. na ul. , dále dne 26. října 2012 generálporučíka Ing. Ondreje Páleníka, MBA informovala o odhalení sledování osoby Bc. R. N., dne 30. října 2012 uskutečnila osobní schůzku s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou, s datem jmenování od 1. listopadu 2012 novým ředitelem Vojenského zpravodajství, kterého požádala o další sledování osoby Bc. R. N., dne 1. listopadu 2012 převzala od generálporučíka Ing. Ondreje Páleníka, MBA a plukovníka Ing. Jana Pohůnka, MBA zprávu Vojenského zpravodajství o průběhu sledování osoby Bc. R. N. za dobu od 24. října 2012 do 31. října 2012, kterou posléze konzultovala s generálporučíkem Ing. Ondřejem Páleníkem, MBA, do 31. října 2012 ředitelem Vojenského zpravodajství, dne 1. listopadu 2012 dále obsah zprávy o průběhu sledování osoby Bc. R. N. konzultovala s příslušníkem Vojenského zpravodajství plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA a dohodla se s ním na pokračování sledování osoby Bc. R. N. do 9. listopadu 2012, dne 1. listopadu 2012 pro účely sledování zajistila fotografie Bc. R. N., jež posléze předala příslušníkům Vojenského zpravodajství, dne 1. listopadu 2012 dále obsah zprávy o průběhu sledování osoby Bc. R. N. konzultovala s Ing. Lubomírem Poulem, vedoucím Úřadu vlády České republiky a dále ve dnech 15. listopadu 2012 a 27. listopadu 2012 uskutečnila ve věci sledování osoby Bc. R. N. schůzky, nejprve s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou a posléze s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou a plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA,

přičemž generálporučík Ing. Ondřej Páleník, MBA, do 31. října 2012 ředitel Vojenského zpravodajství, jako ředitel a příslušník Vojenského zpravodajství, a plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA, jako příslušník Vojenského zpravodajství, v Praze v sídle Vojenského zpravodajství, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy, ve společném úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Bc. R. N., tehdejší manželce předsedy vlády České republiky, zejména o osobních

kontaktech Bc. R. N., a současně způsobit Bc. R. N. jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti ní bude protiprávně použita zpravodajská technika a bude protiprávně sledována, v době od 23. října 2012 do 31. října 2012,

a generálmajor Ing. Milan Kovanda, od 1. listopadu 2012 ředitel Vojenského zpravodajství, jako ředitel a příslušník Vojenského zpravodajství a plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA, jako příslušník Vojenského zpravodajství, v Praze v sídle Vojenského zpravodajství, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy, ve společném úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Bc. R. N., tehdejší manželce předsedy vlády České republiky, zejména o osobních kontaktech Bc. R. N. a současně způsobit Bc. R. N. jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti ní bude protiprávně použita zpravodajská technika a bude protiprávně sledována, v době od 1. listopadu 2012 do 27. listopadu 2012,

aniž by vláda České republiky nebo prezident republiky podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uložili Vojenskému zpravodajství úkol – sledování osoby Bc. R. N. bez předchozího písemného povolení předsedy senátu Vrchního soudu v Praze podle § 9 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, k použití zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství vymezené v § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, v rozporu s § 3 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, jež příslušníkům Vojenského zpravodajství ukládá při plnění svých úkolů povinnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná nepřiměřená újma a dále v rozporu s § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, bez rozhodnutí ministra obrany o povolení sledování osoby Bc. R. N., dalí, generálporučík Ing. Ondřej Páleník, MBA a plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA dne 24. října 2012 a generálmajor Ing. Milan Kovanda a plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA dne 1. listopadu 2012 rozkaz k provedení sledování osoby Bc. R. N. příslušníky Vojenského zpravodajství, jež poté za použití zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, kterými byly pořizovány fotografie sledované osoby, probíhalo ve dnech 24.10.2012, 25.10.2012, 26.10.2012, 30.10.2012, 31.10.2012, 1.11.2012, 2.11.2012, 3.11.2012, 4.11.2012, 5.11.2012, 6.11.2012, 7.11.2012 a 8.11.2012,

generálporučík Ing. Ondřej Páleník, MBA a plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA dále dne 1. listopadu 2012 předali Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové), vrchní ředitelce Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky, zprávu o průběhu sledování osoby Bc. R█████ N█████ za období od 24. října 2012 do 31. října 2012, plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA dále dne 1. listopadu 2012 s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) obsah této zprávy o průběhu sledování konzultoval a dohodl se na dalším pokračování ve sledování osoby Bc. R█████ N█████ a generálmajor Ing. Milan Kovanda dne 15. listopadu 2012 a 27. listopadu 2012 a plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA dne 27. listopadu 2012 konečně s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) opětovně konzultovali průběh a výsledky sledování osoby Bc. R█████ N█████.

2) obžalovaný generálporučík Ing. Ondřej Páleník, MBA:

v době od 23. října 2012 do 31. října 2012 v Praze 1 – Hradčanech, v Hrzánském paláci na adrese Loretánská 177/9, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy, jako ředitel a příslušník Vojenského zpravodajství, společně s plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA, příslušníkem Vojenského zpravodajství, ve společném úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové), vrchní ředitelce Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky, neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Bc. R█████ N█████, tehdejší manželce předsedy vlády České republiky RNDr. Petra Nečase, zejména o osobních kontaktech Bc. R█████ N█████, a současně způsobit Bc. R█████ N█████ jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti ní bude protiprávně použita zpravodajská technika a bude protiprávně sledována,

aniž by vláda České republiky nebo prezident republiky podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uložili Vojenskému zpravodajství úkol – sledování osoby Bc. R█████ N█████ bez předchozího písemného povolení předsedy senátu Vrchního soudu v Praze podle § 9 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, k použití zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství vymezené v § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, v rozporu s § 3 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, jež příslušníkům Vojenského zpravodajství ukládá při

aniž by vláda České republiky nebo prezident republiky podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uložili Vojenskému zpravodajství úkol – sledování osoby Bc. R. N. bez předchozího písemného povolení předsedy senátu Vrchního soudu v Praze podle § 9 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, k použití zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství vymezené v § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, v rozporu s § 3 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, jež příslušníkům Vojenského zpravodajství ukládá při plnění svých úkolů povinnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná nepřiměřená újma a dále v rozporu s § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, bez rozhodnutí ministra obrany o povolení sledování osoby Bc. R. N. se záměrem výsledky sledování osoby Bc. R. N. předat Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové), jako osobě podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neoprávněné ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství,

dal 1. listopadu 2012 rozkaz k provedení sledování osoby Bc. R. N. tehdejší manželky předsedy vlády České republiky, příslušníky Vojenského zpravodajství, jež poté s použitím zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, kterými byly pořizovány fotografie sledované osoby, probíhalo ve dnech 1.11.2012, 2.11.2012, 3.11.2012, 4.11.2012, 5.11.2012, 6.11.2012, 7.11.2012 a 8.11.2012, a dne 15. listopadu 2012 sám a 27. listopadu 2012 společně s plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) konzultoval průběh a výsledky sledování osoby Bc. R. N.,

4) obžalovaný plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA:

v době od 23. října 2012 do 27. listopadu 2012 v Praze 1 – Hradčanech, v Hrzánském paláci na adrese Loretánská 177/9, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy, jako příslušník Vojenského zpravodajství, do 31. října 2012 společně s generálporučíkem Ing. Ondřejem Páleníkem, MBA, ředitelem a příslušníkem Vojenského zpravodajství do 31. října 2012 a od 1. listopadu 2012 společně

s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou, od 1. listopadu 2012 ředitelem a příslušníkem Vojenského zpravodajství, ve společném úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové), vrchní ředitelce Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky, neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Bc. R█████ N█████, tehdejší manželce předsedy vlády České republiky RNDr. Petra Nečase, zejména o osobních kontaktech Bc. R█████ N█████, a současně způsobit Bc. R█████ N█████ jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti ní bude protiprávně použita zpravodajská technika a bude protiprávně sledována,

aniž by vláda České republiky nebo prezident republiky podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uložili Vojenskému zpravodajství úkol – sledování osoby Bc. R█████ N█████, bez předchozího písemného povolení předsedy senátu Vrchního soudu v Praze podle § 9 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, k použití zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství vymezené v § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, v rozporu s § 3 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, jež příslušníkům Vojenského zpravodajství ukládá při plnění svých úkolů povinnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná nepřiměřená újma a dále v rozporu s § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, bez rozhodnutí ministra obrany o povolení sledování osoby Bc. R█████ N█████, se záměrem výsledky sledování osoby Bc. R█████ N█████ předat Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové), jako osobě podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neoprávněné ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství,

dal 24. října 2012 a 1. listopadu 2012 rozkazy k provedení sledování osoby Bc. R█████ N█████, tehdejší manželky předsedy vlády České republiky, příslušníky Vojenského zpravodajství, jež poté s použitím zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, kterými byly pořizovány fotografie sledované osoby, probíhalo ve dnech 24.10.2012, 25.10.2012, 26.10.2012, 30.10.2012, 31.10.2012, 1.11.2012, 2.11.2012, 3.11.2012, 4.11.2012, 5.11.2012, 6.11.2012, 7.11.2012 a 8.11.2012, dále dne 1. listopadu 2012 předal, společně s dřívějším ředitelem Vojenského zpravodajství generálporučíkem Ing. Ondřejem Páleníkem, MBA, Mgr. Janě

Nečasové (dříve Nagyové), vrchní ředitelce Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky, zprávu o průběhu sledování osoby Bc. R. N. v době od 24. října 2012 do 31. října 2012, dále dne 1. listopadu 2012 s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) také obsah zprávy o průběhu sledování konzultoval a dohodl se na dalším pokračování ve sledování osoby Bc. R. N. a dne 27. listopadu 2012 společně s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) opětovně konzultoval průběh a výsledky sledování osoby Bc. R. N.

II.

1) obžalovaná Mgr. Jana Nečasová (dříve Nagyová):

v době od 11. března 2013 do 15. dubna 2013 v Praze 1 – Hradčanech, v Hrzánském paláci na adrese Loretánská 177/9, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy, jako vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky, v úmyslu opatřit sobě neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o J. P. nar. , řidiči Úřadu vlády České republiky, a A. H. nar. , zaměstnankyni Úřadu vlády České republiky, a současně způsobit J. P. a A. H. jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti nim bude protiprávně použita zpravodajská technika a budou protiprávně sledováni,

jako osoba podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neoprávněná ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství,

při využití svého vlivu vyplývajícího zejména z blízkého osobního poměru s tehdejší předsedou vlády České republiky RNDr. Petrem Nečasem,

zosnovala a usměrňovala na území hlavního města Prahy, případně na dalších místech České republiky, protiprávní použití zpravodajských prostředků – zpravodajské techniky a sledování osob vůči osobám J. P. a A. H. a to tak, že nejpozději dne 11. března 2013 prostřednictvím generálporučíka Ing. Ondřeje Páleníka, MBA, bývalého ředitele Vojenského zpravodajství, požádala generálmajora Ing. Milana Kovandu, ředitele Vojenského zpravodajství, o použití zpravodajských prostředků – zpravodajské techniky a sledování osob vůči osobám

J. P. a A. H. dne 14. března 2013 použití zpravodajské techniky a sledování osob J. P. a A. H. telefonicky s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou konzultovala, dne 16. března 2013, po informování Ing. Lubomíra Poula, vedoucího Úřadu vlády České republiky, o sledování osob J. P. a A. H., zajistila prostřednictvím Ing. Lubomíra Poula fotografie J. P. a A. H., dne 18. března 2013, za účelem sledování osob J. P. a A. H., fotografie těchto osob předala generálmajoru Ing. Milanu Kovandovi a tomuto také sdělila adresu bydliště A. H. a adresu parkovacího stání užívaného J. P., dne 21. března 2013 byla generálmajorem Ing. Milanem Kovandou informována o předpokládané době provedení sledování a dne 22. března 2013 zajistila, za účelem snadnější identifikace místa pobytu J. P. a A. H., předání generálmajoru Ing. Milanu Kovandovi svého itineráře, včetně jeho pravidelné informovanosti o případných změnách, dne 28. března 2013 uskutečnila osobní schůzku s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou, který ji informoval o průběžných výsledcích sledování, dne 2. dubna 2013 informovala Ing. Lubomíra Poula o sledování J. P. a A. H. konaném téhož dne, dne 8. dubna 2013 opět uskutečnila osobní schůzku s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou s předáním informací o průběžných výsledcích sledování, dne 15. dubna 2013 od generálmajora Ing. Milana Kovandy převzala obálku s flash discem, jež obsahoval záběry pořízené při sledování osob J. P. a A. H. a konečně téhož dne o pořízených záběrech informovala Ing. Lubomíra Poula a pod legendou, že jde o záběry pořízené novináři, J. P. a A. H. vytkla jejich jednání,

příčemž generálmajor Ing. Milan Kovanda, jako ředitel a příslušník Vojenského zpravodajství a plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA, jako příslušník Vojenského zpravodajství, v době od 11. března 2013 do 15. dubna 2013 na území hlavního města Prahy, případně na dalších místech České republiky, v úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o J. P. nar. , řidiči Úřadu vlády České republiky, a A. H. nar. , zaměstnankyni Úřadu vlády České republiky, a současně způsobit J. P. a A. H. jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti nim bude protiprávně použita zpravodajská technika a budou protiprávně sledovány,

aniž by vláda České republiky nebo prezident republiky podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších

předpisů, uložili Vojenskému zpravodajství úkol – použití zpravodajské techniky a sledování vůči osobám J [REDACTED] P [REDACTED] a A [REDACTED] H [REDACTED],

společně, úmyslně obchází zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně § 9 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož je k použití zpravodajské techniky nezbytné předchozí písemné povolení předsedy senátu Vrchního soudu v Praze k použití zpravodajské techniky, dále § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož o použití sledování osob a věcí a o jeho dokumentaci rozhoduje na žádost ředitele Vojenského zpravodajství ministr obrany, dále mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství vymezené v § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a dále v rozporu s § 3 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, jež příslušníkům Vojenského zpravodajství ukládá při plnění svých úkolů povinnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná nepřiměřená újma,

- generálmajor Ing. Milan Kovanda dne 11. března 2013 vyhověl požadavku Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové), jako osoby podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neoprávněné ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství, na sledování osob J [REDACTED] P [REDACTED] a A [REDACTED] H [REDACTED], dne 14. března 2013 sledování osob J [REDACTED] P [REDACTED] a A [REDACTED] H [REDACTED] telefonicky s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) konzultoval, dne 18. března 2013, za účelem sledování osob J [REDACTED] P [REDACTED] a A [REDACTED] H [REDACTED], od Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové) převzal fotografie těchto osob a adresu bydliště A [REDACTED] H [REDACTED] a adresu parkovacího stání užívaného J [REDACTED] P [REDACTED], dne 21. března 2013 Mgr. Janu Nečasovou (dříve Nagyovou) informoval o předpokládané době provedení sledování, pravidelně, za účelem usnadnění sledování, se nechal informovat o případných změnách itineráře Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové), dne 28. března 2013 uskutečnil osobní schůzku s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou), kde ji informoval o průběžných výsledcích sledování, dne 8. dubna 2013 opět uskutečnil osobní schůzku s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) s předáním informací o průběžných výsledcích sledování a dne 15. dubna 2013 předal Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) obálku s flash discem, jež obsahoval obrazové záběry pořízené při sledování osob J [REDACTED] P [REDACTED] a A [REDACTED] H [REDACTED] a

- plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA v blíže nezjištěné době od 11. března 2013 do 20. března 2013 inicioval sledování osob J█████ P█████ a A█████ H█████ dosud blíže nezjištěnou detektivní agenturou,
- dne 20. března 2013 prostřednictvím Ing. B█████ Z█████, nar. ██████, předal požadavek Vojenského zpravodajství na sledování osob J█████ P█████ a A█████ H█████ konkrétní, dosud blíže nezjištěné detektivní agentuře,
- dne 22. března 2013 prostřednictvím osobní asistentky Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové) Evy Štánské převzal, za účelem snadnější identifikace místa pobytu J█████ P█████ a A█████ H█████ itinerář Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové),
- ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 převzal od Ing. B█████ Z█████ výstupy blíže nezjištěné detektivní agentury ze sledování osob J█████ P█████ a A█████ H█████ zaznamenané na flash discu, obsahující písemné záznamy ze sledování, obrazové snímky ze sledování a obrazové videozáznamy ze sledování,
- a dále ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 z prostředků Vojenského zpravodajství za účelem zaplacení dosud blíže nezjištěné detektivní agentuře za realizaci sledování J█████ P█████ a A█████ H█████ předal Ing. B█████ Z█████ celkem 125.300,-Kč,

přičemž vlastní sledování osob J█████ P█████ a A█████ H█████ v době nejméně od 25. března 2013 do 4. dubna 2013, pořizování písemných záznamů ze sledování, obrazových snímků ze sledování a obrazových videozáznamů ze sledování prováděla dosud blíže nezjištěná detektivní agentura,

2) obžalovaný generálmajor Ing. Milan Kovanda:

v době od 11. března 2013 do 15. dubna 2013 v Praze 1 – Hradčanech, v Hrzánském paláci na adrese Loretánská 177/9, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy a jiných místech České republiky, při zosnování spáchání tohoto trestného činu Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou), společně s plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA, příslušníkem Vojenského zpravodajství, jako ředitel a příslušník Vojenského zpravodajství, ve společném úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o J█████ P█████ nar. ██████, řidiči Úřadu vlády České republiky, a A█████ H█████, nar. ██████, zaměstnankyni Úřadu vlády České republiky, a současně způsobit J█████ P█████ a

A [redacted] H [redacted] jinou závažnou újmu spočívající v tom, že budou protiprávně sledováni,

aniž by vláda České republiky nebo prezident republiky podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uložili Vojenskému zpravodajství úkol – použití zpravodajské techniky a sledování vůči osobám J [redacted] P [redacted] a A [redacted] H [redacted].

společně, úmyslně obchází zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně § 9 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož je k použití zpravodajské techniky nezbytné předchozí písemného povolení předsedy senátu Vrchního soudu v Praze k použití zpravodajské techniky, dále § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož o použití sledování osob a věcí a o jeho dokumentaci rozhoduje na žádost ředitele Vojenského zpravodajství ministr obrany, dále mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství vymezené v § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a dále v rozporu s § 3 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, jež příslušníkům Vojenského zpravodajství ukládá při plnění svých úkolů povinnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná nepřiměřená újma,

- generálmajor Ing. Milan Kovanda dne 11. března 2013 vyhověl požadavku Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové), jako osoby podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neoprávněné ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství, na sledování osob J [redacted] P [redacted] a A [redacted] H [redacted], dne 14. března 2013 sledování osob J [redacted] P [redacted] a A [redacted] H [redacted] telefonicky s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) konzultoval, dne 18. března 2013, za účelem sledování osob J [redacted] P [redacted] a A [redacted] H [redacted], od Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové) převzal fotografie těchto osob a adresu bydliště A [redacted] H [redacted] a adresu parkovacího stání užívaného J [redacted] P [redacted], dne 21. března 2013 Mgr. Janu Nečasovou (dříve Nagyovou) informoval o předpokládané době provedení sledování, pravidelně, za účelem usnadnění sledování, se nechal informovat o případných změnách itineráře Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové), dne 28. března 2013 uskutečnil osobní schůzku s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou), kde ji informoval o průběžných výsledcích sledování, dne 8. dubna 2013

opět uskutečnil osobní schůzku s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) s předáním informací o průběžných výsledcích sledování a dne 15. dubna 2013 předal Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) obálku s flash discem, jež obsahoval obrazové záběry pořízené při sledování osob J [REDACTED] P [REDACTED] a A [REDACTED] H [REDACTED] a

- plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA v blíže nezjištěné době od 11. března 2013 do 20. března 2013 inicioval sledování osob J [REDACTED] P [REDACTED] a A [REDACTED] H [REDACTED] dosud blíže nezjištěnou detektivní agenturou,

- dne 20. března 2013 prostřednictvím Ing. B [REDACTED] Z [REDACTED], nar. [REDACTED], předal požadavek Vojenského zpravodajství na sledování osob J [REDACTED] P [REDACTED] a A [REDACTED] H [REDACTED] konkrétní, dosud blíže nezjištěné detektivní agentuře,

- dne 22. března 2013 prostřednictvím osobní asistentky Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové) Evy Štánské převzal, za účelem snadnější identifikace místa pobytu J [REDACTED] P [REDACTED] a A [REDACTED] H [REDACTED], itinerář Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové),

- ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 převzal od Ing. B [REDACTED] Z [REDACTED] výstupy blíže nezjištěné detektivní agentury ze sledování osob J [REDACTED] P [REDACTED] a A [REDACTED] H [REDACTED] zaznamenané na flash discu, obsahující písemné záznamy ze sledování, obrazové snímky ze sledování a obrazové videozáznamy ze sledování,

- a dále ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 z prostředků Vojenského zpravodajství za účelem zaplacení dosud blíže nezjištěné detektivní agentuře za realizaci sledování J [REDACTED] P [REDACTED] a A [REDACTED] H [REDACTED] předal Ing. B [REDACTED] Z [REDACTED] celkem 125.300,-Kč,

přičemž vlastní sledování osob J [REDACTED] P [REDACTED] a A [REDACTED] H [REDACTED] v době nejméně od 25. března 2013 do 4. dubna 2013, pořizování písemných záznamů ze sledování, obrazových snímků ze sledování a obrazových videozáznamů ze sledování prováděla dosud blíže nezjištěná detektivní agentura,

a dále,

ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 na území hlavního města Prahy, v sídle Vojenského zpravodajství, jako voják z povolání, ve funkci ředitele Vojenského zpravodajství, a současně jako osoba v jejíž pravomoci bylo podle vnitřního předpisu vydaného Vojenským zpravodajstvím rozhodovat o čerpání zvláštních finančních prostředků k zajištění zakrytí forem a metod

zpravodajské činnosti a jednat za Vojenské zpravodajství, jako vnitřní organizační jednotku organizační složky státu – ministerstva obrany, v úmyslu způsobit České republice škodu na majetku státu tím, že protiprávně z majetku státu zaplatí dosud nezjištěné detektivní agentuře náklady spojené s protiprávním sledováním osob J. P., nar. a A. H. nar., úmyslně porušil povinnosti řádné péče o majetek, které mu vyplývaly z ustanovení § 49 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů – povinnost nadřízeného řídit a kontrolovat výkon služby podřízených a vyvozovat důsledky z porušování služebních povinností, § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů – povinnost využívat majetek účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností a § 47 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů – povinnost činit právní a jiné úkony týkající se majetku České republiky s odbornou péčí a postupovat podle zákona o majetku České republiky, dalších právních předpisů a vnitřních předpisů, jimiž se hospodaření a nakládání s majetkem, popřípadě jeho správa řídí, a postupně, za protiprávní sledování osob J. P., nar. a A. H. nar. realizované dosud nezjištěnou detektivní agenturou ve dnech 25.3.2013, 26.3.2013, 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 4.4.2013, ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 schválil plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA, příslušníkem Vojenského zpravodajství, mu předložené žádosti ze shodných dnů o proplacení finančních nákladů ve výši 9.600,-Kč, 47.500,-Kč, 18.500,-Kč, 11.300,-Kč, 17.000,-Kč a 21.400,-Kč ze zvláštních finančních prostředků Vojenského zpravodajství k zajištění zakrytí forem a metod zpravodajské činnosti, jež následně plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA předal, prostřednictvím Ing. B. Z., nar., dosud nezjištěné detektivní agentuře, čímž byla České republice zastoupené Vojenským zpravodajstvím způsobena škoda ve výši 125.300,-Kč.

3) obžalovaný plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA:

v době od 11. března 2013 do 15. dubna 2013 v Praze 1 – Hradčanech, v Hrzánském paláci na adrese Loretánská 177/9, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy a jiných místech České republiky, při zosnování spáchání tohoto trestného činu Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou), nar. 21.7.1964, společně s obv. generálmajorem Ing. Milanem Kovandou, ředitelem Vojenského zpravodajství, jako příslušník

Vojenského zpravodajství, ve společném úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o J. P. nar. , řidiči Úřadu vlády České republiky, a A. H. nar. , zaměstnankyni Úřadu vlády České republiky, a současně způsobit J. P. a A. H. jinou závažnou újmu spočívající v tom, že budou protiprávně sledováni,

aniž by vláda České republiky nebo prezident republiky podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994, Sb. o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uložili Vojenskému zpravodajství úkol – použití zpravodajské techniky a sledování vůči osobám J. P. a A. H.

společně, úmyslně obchází zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně § 9 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož je k použití zpravodajské techniky nezbytné předchozí písemného povolení předsedy senátu Vrchního soudu v Praze k použití zpravodajské techniky, dále § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož o použití sledování osob a věcí a o jeho dokumentaci rozhoduje na žádost ředitele Vojenského zpravodajství ministr obrany, dále mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství vymezené v § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a dále v rozporu s § 3 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, jež příslušníkům Vojenského zpravodajství ukládá při plnění svých úkolů povinnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná nepřiměřená újma,

- generálmajor Ing. Milan Kovanda dne 11. března 2013 vyhověl požadavku Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové), jako osoby podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neoprávněné ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství, na sledování osob J. P. a A. H. dne 14. března 2013 sledování osob J. P. a A. H. telefonicky s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) konzultoval, dne 18. března 2013, za účelem sledování osob J. P. a A. H. od Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové) převzal fotografie těchto osob a adresu bydliště A. H. a adresu parkovacího stání užívaného J. P., dne 21. března 2013 Mgr. Janu Nečasovou (dříve Nagyovou) informoval o předpokládané době

provedeného sledování, pravidelně, za účelem usnadnění sledování, se nechal informovat o případných změnách itineráře Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové), dne 28. března 2013 uskutečnil osobní schůzku s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou), kde ji informoval o průběžných výsledcích sledování, dne 8. dubna 2013 opět uskutečnil osobní schůzku s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) s předáním informací o průběžných výsledcích sledování a dne 15. dubna 2013 předal Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) obálku s flash discem, jež obsahoval obrazové záběry pořízené při sledování osob J [redacted] P [redacted] a A [redacted] H [redacted] a

- plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA v blíže nezjištěné době od 11. března 2013 do 20. března 2013 inicioval sledování osob J [redacted] P [redacted] a A [redacted] H [redacted] dosud blíže nezjištěnou detektivní agenturou,

- dne 20. března 2013 prostřednictvím Ing. B [redacted] Z [redacted], nar. [redacted], předal požadavek Vojenského zpravodajství na sledování osob J [redacted] P [redacted] a A [redacted] H [redacted] konkrétní, dosud blíže nezjištěné detektivní agentuře,

- dne 22. března 2013 prostřednictvím osobní asistentky Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové) Evy Štánské převzal, za účelem snadnější identifikace místa pobytu J [redacted] P [redacted] a A [redacted] H [redacted] itinerář Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové),

- ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 převzal od Ing. B [redacted] Z [redacted] výstupy blíže nezjištěné detektivní agentury ze sledování osob J [redacted] P [redacted] a A [redacted] H [redacted] zaznamenané na flash disku, obsahující písemné záznamy ze sledování, obrazové snímky ze sledování a obrazové videozáznamy ze sledování,

- a dále ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 z prostředků Vojenského zpravodajství za účelem zaplacení dosud blíže nezjištěné detektivní agentuře za realizaci sledování J [redacted] P [redacted] a A [redacted] H [redacted] předal Ing. B [redacted] Z [redacted] celkem 125.300,-Kč,

přičemž vlastní sledování osob J [redacted] P [redacted] a A [redacted] H [redacted] v době nejméně od 25. března 2013 do 4. dubna 2013, pořizování písemných záznamů ze sledování, obrazových snímků ze sledování a obrazových videozáznamů ze sledování prováděla dosud blíže nezjištěná detektivní agentura,

a dále,

v době od 11.3.2013 do 20.3.2013 v Praze, jako voják z povolání, příslušník Vojenského zpravodajství, v úmyslu způsobit České republice škodu na majetku státu tím, že protiprávně z majetku státu budou zaplacený dosud nezjištěné detektivní agentuře náklady spojené s protiprávním sledováním osob J. P., nar. a A. H., nar., inicioval formou předložení žádostí o proplacení finančních nákladů u generálmajora Ing. Milan Kovandy, ředitele Vojenského zpravodajství, rozhodnutí o zaplacení dosud nezjištěné detektivní agentuře nákladů spojených s protiprávním sledováním osob J. P., nar. a A. H., nar., přičemž obv. generálmajor Ing. Milan Kovanda, jako voják z povolání a ředitel Vojenského zpravodajství, a současně jako osoba v jejíž pravomoci bylo podle vnitřního předpisu vydaného Vojenským zpravodajstvím rozhodovat o čerpání zvláštních finančních prostředků k zajištění zakrytí forem a metod zpravodajské činnosti a jednat za Vojenské zpravodajství, jako vnitřní organizační jednotku organizační složky státu – Ministerstva obrany, následně v úmyslu způsobit České republice škodu na majetku státu tím, že protiprávně z majetku státu zaplatí dosud nezjištěné detektivní agentuře náklady spojené s protiprávním sledováním osob J. P., nar. a A. H., nar., úmyslně porušil povinnosti řádné péče o majetek, které mu vyplývaly z ustanovení § 49 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů – povinnost nadřízeného řídit a kontrolovat výkon služby podřízených a vyvozovat důsledky z porušování služebních povinností, § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů – povinnost využívat majetek účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností a § 47 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů – povinnost činit právní a jiné úkony týkající se majetku České republiky s odbornou péčí a postupovat podle zákona o majetku České republiky, dalších právních předpisů a vnitřních předpisů, jimiž se hospodaření a nakládání s majetkem, popřípadě jeho správa řídí, a postupně, za protiprávní sledování osob J. P., nar. a A. H., nar. realizované dosud nezjištěnou detektivní agenturou ve dnech 25.3.2013, 26.3.2013, 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 4.4.2013, ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 schválil plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA, příslušníkem Vojenského zpravodajství, mu předložené žádosti ze shodných dnů o proplacení finančních nákladů ve výši 9.600,-Kč, 47.500,-Kč, 18.500,-Kč, 11.300,-Kč, 17.000,-Kč a 21.400,-Kč ze zvláštních finančních prostředků Vojenského zpravodajství k zajištění zakrytí forem a metod zpravodajské

činnosti, jež následně plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA prostřednictvím Ing. B. Z., nar. , předal dosud nezjištěné detektivní agentuře, čímž byla České republice zastoupené Vojským zpravodajstvím způsobena škoda ve výši 125.300,-Kč,

t e d y

obž. Mgr. Jana Nečasová (dříve Nagyová):

- v bodě I. 1)

měla zosnovat spáchání trestného činu tak, aby úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonávala svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

- v bodě II. 1)

měla zosnovat spáchání trestného činu tak, aby úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonávala svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

obž. generálporučík Ing. Ondrej Páleník, MBA:

- v bodě I. 2)

jako úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch měl vykonávat svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

obž. generálmajor Ing. Milan Kovanda:

- v bodě I. 3)

jako úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch měl vykonávat svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

- v bodě II. 2)

jednak

jako úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch měl vykonávat svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

jednak

měl porušit podle zákona mu uloženou povinnost opatrovat cizí majetek a tím měl jinému způsobit škodu nikoli malou,

obž. plukovník Ing. Jan Pohůnek MBA:

- v bodě I. 4)

jako úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch měl vykonávat svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

- v bodě II. 3)

jednak

jako úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch měl vykonávat svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

jednak

měl vzbudit v jiném rozhodnutí spáchat trestný čin tak, že jiný porušil podle zákona mu uloženou povinnost opatrovat cizí majetek a tím měl jinému způsobit škodu nikoli malou,

č í m ž m ě l i s p á c h a t

obž. Mgr. Jana Nečasová (dříve Nagyová):

- v bodě I. 1)

přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, účastenstvím ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

- v bodě II. 1)

přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, účastenstvím ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

obž. generálporučík Ing. Ondrej Páleník, MBA:

- v bodě I. 2)

přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku,

obž. generálmajor Ing. Milan Kovanda:

- v bodě I. 3)

přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku,

- v bodě II. 2)

jednak

přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku,

jednak

přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku,

obž. plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA:

- v bodě I. 4)

přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku,

- v bodě II. 3)

jednak

přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku,

jednak

přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku, účastenstvím ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestnými činy.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozené Ministerstvo obrany odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku státní zástupce podal v zákonné lhůtě odvolání v neprospěch všech čtyř obžalovaných, a to proti všem zprošťujícím výrokům. Své odvolání odůvodnil tím, že řízení, které napadenému rozsudku předcházelo ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr.řádu trpí podstatnými vadami, neboť v něm byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci, když mohly mít vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku. Mezi tato ustanovení patří § 2 odst. 5, 6 tr.řádu, § 207 tr.řádu a § 212 tr.řádu, která byla v hlavním líčení obvodním soudem porušena. Řízení před obvodním soudem trpí i dalšími vadami, které by samy o sobě nebyly podstatnými vadami řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr.řádu. Soud porušil zásadu veřejnosti hlavního líčení, která je zakotvena v § 2 odst. 10 tr.řádu a rozvedena v § 199 a násl. tr.řádu. Podstatná část řízení před soudem byla vedena v režimu utajení důvěrné, ačkoliv až na výjimky pro to nebyl objektivní a doložitelný důvod. Některé ze slyšených osob buď nevypovídaly v neveřejně konané části hlavního líčení o utajovaných skutečnostech vůbec, u některých se k takovýmto skutečnostem vztahovala pouze část jejich výpovědi, a to prakticky vždy marginární, navíc výlučně šlo o skutečnosti klasifikované stupněm utajení vyhrazené. V tomto smyslu byl postup soudu, který část řízení vedl v režimu utajení důvěrné, v rozporu i s příslušnými ustanoveními zákona č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Veřejnost měla být vyloučena jen na tu část výpovědi, která se dle vyjádření slyšených osob měla týkat utajovaných skutečností. Porušení povinností podle zákona o ochraně utajovaných skutečností soudem pokračuje, neboť soud nezrušil stupeň utajení u těch částí spisů, které žádné utajované skutečnosti neobsahují. Soud postupoval v rozporu s § 128 odst. 2 tr.řádu, kdy vyhlášený rozsudek žádným, byť alespoň stručným způsobem neodůvodnil. Napadený rozsudek ve smyslu § 258 odst. 1 písm. b) tr.řádu trpí vadami, neboť jeho skutková zjištění jsou nejasná a neúplná, když se současně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Soud se při hodnocení důkazů nevypořádal s řadou podstatných důkazů a skutkových zjištění, která z nich plynou. Některé provedené důkazy v odůvodnění rozsudku pouze popsal, avšak již je nevyhodnotil a nezohlednil při skutkových zjištěních, a tedy neučinil je předmětem svých úvah a hodnocení. V tomto směru se jedná o

podstatnou vadu důkazního řízení (viz rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. III.ÚS 359/05 a III.ÚS 150/93.) Fakticky se jedná o tzv. opomenuté důkazy. Za situace, kdy rozpor je mezi důkazy, měl soud svůj důkazní postup popsat a odůvodnit, jakým způsobem rozpory mezi důkazy vypořádal a z jakých důvodů uvěřil jedné ze vzájemně protichůdných skutkových verzí (viz rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. III.ÚS 224/04). Tento požadavek soud nerespektoval. Soud při rozhodování vzal v potaz toliko důkazy svědčící ve prospěch obžalovaných a při hodnocení důkazů se nevypořádal s důkazy svědčícími v neprospěch obžalovaných. Výsledkem tohoto postupu je vadný rozsudek, který se nevypořádává se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, přičemž tyto nedostatky jsou zřejmé z nelogického a nepřesvědčivého odůvodnění napadeného rozsudku. Soudu je vytýkáno, že postupoval v rozporu s § 2 odst. 6 tr.řádu. Soud pominul některé souvislosti mezi provedenými důkazy a některé jeho hodnotící úvahy jsou v rozporu s pravidly správného usuzování, s pravidly formální logiky. Zásada volného hodnocení důkazů není a nesmí být projevem libovůle, resp. svévole orgánů činných v trestním řízení. Z odůvodnění musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry soudu na straně druhé. Z odůvodnění napadeného rozsudku, které odporuje pravidlům formální logiky, jsou vady hodnocení důkazů v jejich vzájemné souvislosti, opomenutí některých důkazů a nelogičnosti zřejmé. Vznikají pochybnosti o správnosti skutkových zjištění, přičemž k objasnění věci je třeba některé důkazy opakovat i provádět další důkazy ve smyslu § 258 odst. 1 písm. c) tr.řádu. Napadeným rozsudkem bylo porušeno ustanovení trestního zákona ve smyslu § 258 odst. 1 písm. d) tr.řádu. Jde o nesprávný výklad znaků skutkových podstat přečinů zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku a porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 tr.zákoníku, který je důsledkem nesprávného výkladu mimotrestních norem. Rozsudek trpí drobnými formálními vadami. Podle § 15 odst. 3 vnitřního kancelářského řádu pro okresní, krajské a vrchní soudy se na první straně rozhodnutí vyznačí vpravo nahoře číslo jednací. Napadený rozsudek obsahuje pouze spisovou značku a rovněž v něm chybí uvedení dne vyhlášení. V závěru rozsudku je uvedeno v Praze 1 dne 18. května až 29. května 2015, podle čehož by bylo možno dovozovat, že napadený rozsudek byl vyhlášen v celém uvedeném období. Ve skutečnosti byl vyhlášen dne 29.5.2015. Soud v rozsudku přisvědčil obhajobě obžalovaných, která podle soudu koresponduje s provedenými důkazy. Soud pominul, že uplatněná obhajoba je v rozporu s řadou významných důkazů. Soud se nevypořádal se změnami ve výpovědích obžalovaných, přičemž nepostupoval podle § 207 odst. 2 tr.řádu. Obdobně nedostatečně soud postupoval i u svědků, kdy

náležitě nevedl svědky k vysvětlení rozporů postupem podle § 212 tr.řádu. Výpovědi obžalovaných a svědků z přípravného řízení soud vůbec nevzal v úvahu v rámci hodnocení důkazů a při utváření svého rozhodnutí. Pokud se mezi výpověďmi objeví rozpory, je třeba při hodnocení výpovědí obžalovaných, jako důkazu, k nim přistupovat obezřetně a trestním řádem stanoveným postupem se pokusit zjistit příčinu takových rozporů. Soud musí příčinu rozporů ve výpovědích obžalovaných zjistit a přesvědčivě vysvětlit zvláště v případě, pokud jednu z rozporných verzí uplatněné obhajoby posoudí jako věrohodnou a založí na ni základ svých skutkových zjištění. Obžalovaný Ing. Páleník v hlavním líčení vypověděl, že prvním důvodem uplatnění jeho obhajoby prezentované v průběhu hlavního líčení až v řízení před soudem je to, že v přípravném řízení se vůči němu orgány činné v trestním řízení, konkrétně státní zástupci, chovali přezíravě až arogantně. U této tvrzené příčiny změny obhajoby se soud nevypořádal s tím, že obžalovaný nikdy v průběhu přípravného řízení nevznesl námitku podjatosti, nepodal žádnou stížnost na orgány činné v přípravném řízení, neučinil žádný podnět k výkonu dohledu nad postupem státních zástupců, jehož obsahem by byl poukaz na arogantní či přezíravé jednání státních zástupců konajících vyšetřování. Soud se nevypořádal ani se skutečností, že obžalovaný tento způsob obhajoby a výhrady neuplatnil ani v řízení, kdy bylo soudem rozhodováno o jeho vzetí do vazby. Všem výslechům obžalovaného byl přítomen jeho obhájce, který by nepochybně jakékoliv nevhodné či nezákonné chování orgánů činných v trestním řízení nenechal bez patřičné procesní odezvy. Druhým důvodem uplatnění obhajoby obžalovaným Ing. Páleníkem v průběhu hlavního líčení až v řízení před soudem měla být skutečnost, že v přípravném řízení nemohl vypovídat, neboť byl vázán povinností mlčenlivosti. Soud toto tvrzení řádně neposoudil a vypořádal se skutečností, že obžalovaný Ing. Páleník v přípravném řízení nikdy nenamítal, byť byl vyslýchán opakovaně, že by mu ve výpovědi bránila povinnost mlčenlivosti. Obžalovaný v průběhu přípravného řízení prezentoval obhajobu, že si není žádného protiprávního jednání vědom, žádné sledování nenařídil a o předmětné věci nic neví. Na dotaz obhájce, zda od svých podřízených obdržel nějakou informaci, hlášení nebo zprávu o jakémkoliv operativním úkonu, který by byl veden ve vztahu k osobě R■■■■ N■■■■ odpověděl, že ne, takovou zprávu neobdržel. K dotazu obhájce, zda byl někdy informován o tom, že by R■■■■ N■■■■ byla nějakým způsobem ohrožena, uvedl, že si nevzpomíná. Ani náznakem tedy obžalovaný nesdělil, že by nějaké takové nebezpečí a související legální aktivita Vojenského zpravodajství existovala, ale že v podrobnějším upřesnění mu brání povinnost mlčenlivosti. Stejně tak nic obdobného obžalovaný nevedl v rámci vazebního zasedání u soudce a v dalším

svém výslechu v procesním postavení obviněného. Jestliže soud tvrdí, že pokud došlo ze strany obžalovaných Ing. Páleníka a Ing. Kovandy ke změně výpovědi před soudem oproti výpovědi z přípravného řízení, že tato změna byla podle soudu odůvodněna skutečností, že v přípravném řízení nebyli zbaveni povinnosti mlčenlivosti, ačkoliv o to žádali, jde o hodnocení, které je v extrémním nesouladu se skutkovým zjištěním. K otázce povinnosti mlčenlivosti, resp. k otázce, zda obžalovanému Ing. Páleníkovi taková povinnost mohla bránit v uplatnění jeho obhajoby, soud nezaujal žádné výslovné stanovisko. Pouze z postupu soudu v hlavním líčení lze dovozovat, že soud konkludentně akceptoval tvrzení obžalovaného Ing. Páleníka o nemožnosti vypovídat z důvodu povinnosti mlčenlivosti. Tento postup soudu považuje státní zástupce za ničím neodůvodněný a za rozporný s ústavními i zákonnými principy zakotvujícími práva obviněného. Postup, kde by obviněnému mohlo být v trestním řízení na újmu, že se nemůže hájit z důvodu povinnosti mlčenlivosti, není z pohledu ústavních principů akceptovatelný. Stejná situace je ohledně povinnosti mlčenlivosti údajně bránící neomezenému uplatnění obhajoby již v přípravném řízení i u obž. Ing. Kovandy. Ani tento obžalovaný se údajné překážky, která by mu měla bránit svobodně vypovídat, v přípravném řízení v rámci svých opakovaných výslechů, včetně vazebního zasedání u soudce, nijak nedovolával. Na povinnost mlčenlivosti poukazoval ze všech čtyř obžalovaných pouze obž. Ing. Pohůnek. Ten však i přes tuto námitku velmi podrobně vypovídal. Soud v procesu hodnocení důkazů zcela pominul, že v případě obžalované Mgr. Nečasové povinnost mlčenlivosti, která by jí z jejího pohledu mohla bránit v řádném uplatnění práva na obhajobu, nikdy neexistovala. Poukazem na povinnost mlčenlivosti údajně bránící obžalovaným svobodně vypovídat, změny v jejich výpovědích z přípravného řízení oproti hlavnímu líčení vysvětlit nelze. Jiné příčiny soud nezjistil, a proto již jen z tohoto důvodu nelze pozdější výpovědi obžalovaných považovat bez dalšího za věrohodné. Soud se nevypořádal s otázkou, proč pokud vytýkané jednání mělo být z jejich pohledu plně odůvodněné a plně v souladu se zákonem takovou obhajobu neuplatnili již od prvních výslechů, když by tím, ze svého pohledu, mohli rozptýlit panující podezření a zabránit zahájení trestního stíhání. Rozpory mezi výpověďmi obžalovaných z přípravného řízení a z hlavního líčení jsou podstatné a bez zjištění jejich příčin nelze jedné z verzí obhajoby přisvědčit. Z existujících rozporů vyplývá, že obžalovaní vypovídali účelově a výpovědi měnili tak, aby jim co nejvíce prospívali. Obžalovaná Mgr. Nečasová při prvních úkonech uváděla, že se od osob, jejichž totožnost nikdy nebyla schopna objasnit, dozvěděla o jakési existenci nebezpečí vůči manželce předsedy vlády ze strany náboženské společnosti Svědci Jehovovi. Šlo o

ničím nepodložené tvrzení. Ve své prvotní výpovědi uvedla, že iniciátorem schůzky s obžalovaným Ing. Páleníkem byla ona, svědek Mgr. Nečas o tom přinejmenším do té doby nevěděl. Na této verzi obžalovaná setrvala až do hlavního líčení, až do změny, která proběhla u hlavního líčení. Obžalovaný Ing. Páleník se v přípravném řízení omezil na tvrzení, že nikomu příkaz ke sledování poškozené Bc. N██████ nedal, k bližším skutečnostem se nevyjadřoval a pokud byl dotázán na konkrétní otázky, nevzpomínal si, či odmítl vypovídat. Po dobu výkonu funkce ředitele Vojenského zpravodajství, neobdržel od svých podřízených jakoukoliv informaci o realizaci nějakého operativního úkonu ve vztahu k osobě Bc. N██████, není mu známo ani to, že by podřízení zpracovali v této souvislosti nějakou zprávu nebo hlášení. Nevzpomíná si, že by byl někdy informován o tom, že by R██████ N██████ byla nějakým způsobem ohrožena. Obžalovaný Ing. Kovanda v přípravném řízení nejprve připustil, že realizovali sledování R██████ N██████ a výsledky, které z tohoto sledování byly, předával ve formě fotografií a časového sledu událostí obžalované Mgr. Nečasové. Následně v souvislosti s rozhodováním o vazbě soudci uvedl, že upřednostnil rozkaz před zákonem a je mu líto, že armádu pošpinil. Jediným obžalovaným, který setrval na své verzi obhajoby, je obž. Ing. Pohůnek. Podle své verze obhajoby nedisponoval informacemi o ohrožení předsedy vlády v souvislosti se zakázkou na pronájem letadel Gripen. Ve výpovědích obžalovaných z přípravného řízení a z hlavního líčení jsou podstatné rozpory, jejichž příčiny soud nezjistil postupem podle § 207 odst. 2 tr.řádu, nevypořádal se s nimi a již jen proto je třeba výpovědi obžalovaných považovat za apriory nevěrohodné, resp. za věrohodnější lze považovat prvotní výpovědi obžalovaných z přípravného řízení, které korespondují s dalšími důkazy. Z odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, že soud, v případě skutků popsanych pod bodem 1. obžaloby za stěžejní při hodnocení důkazů považoval výpověď svědka RNDr. Nečase, kterou učinil u hlavního líčení. Dle této výpovědi svědek měl v rozhodné době obavu o bezpečnost svou a své rodiny. Tyto obavy sdělil obž. Ing. Páleníkovi a obž. Mgr. Nečasové. Ta posléze v intencích požadavků svědka měla opětovně obžalovanému Ing. Páleníkovi sdělit trvalou obavu předsedy vlády o bezpečnost jeho rodiny. Z důvodů těchto obav Vojenské zpravodajství mělo z vlastní iniciativy realizovat ve vztahu k poškozené Bc. N██████ tzv. obranu proti sledování, která měla důvodnost obav prověřit. Výpověď svědka RNDr. Nečase je podle soudu důkazem, který má podporovat obhajobu obžalovaných v té podobě, která byla uplatněna v řízení před soudem a současně jedním ze zásadních důkazů, který vedl k rozhodnutí o zproštění obžalovaných obžaloby. Soud výpověď svědka RNDr. Nečase nehodnotil v souladu s § 2 odst. 6 tr.řádu, kdy pominul, jak vnitřní rozpory v samé výpovědi, tak rozpory ve výpovědi

s dalšími opatřeními a provedenými důkazy. Soud pominul posoudit vztah svědka k obžalované Mgr. Nečasové. Nepochybně se jedná o osoby, které jsou si navzájem blízké, a kdy újma způsobená jedné z nich, může druhá oprávněně pociťovat jako újmu vlastní. Hrozí nebezpečí, že svědek může být motivován k takové výpovědi, kterou by své nynější manželce pomohl v trestním řízení a zamezil či minimalizoval možné újmy, ke kterým by mohlo trestní stíhání vést. Z provedeného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu účastnické stanice obžalované Mgr. Nečasové vyplývá, že byla v rámci jejich vztahu v jasně dominantním postavení. Obžalovaná svědka úkolovala, v případě své nespokojenosti s ním a s jeho jednáním ho titulovala vulgárními výrazy, zatímco svědek se jí omlouval a sliboval, že jí vyhoví a splní, co ona chce. Již jen z důvodu minulého a současného vztahu mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědkem RNDr. Nečasem je třeba k hodnocení výpovědi svědka přistupovat obezřetně a pečlivě zkoumat, zda výpověď nechce prospět osobě jemu blízké. V rámci hodnocení věrohodnosti výpovědi svědka soud se nezabýval otázkou, proč byla taková výpověď učiněna až v hlavním líčení, a zda nemůže souviset se změnou v obhajobě obžalovaných. Svědek s informací o svých obavách souvisejících s jeho tehdejším postavením přichází až po dvou letech od zahájení trestního stíhání. Když státní zástupce v hlavním líčení usiloval o objasnění této skutečnosti položením otázky svědkovi, soud dokazování v tomto směru neumožnil. Soud měl umožnit státnímu zástupci položení všech otázek směřujících k posouzení věrohodnosti svědka. Postup soudu v této otázce hodnotí jako opomenutý důkaz. Svědek RNDr. Nečas byl v přípravném řízení vyslýchán 2x. Svědek se výslovně domáhal, a když byl výslech uskutečněn, byla mu dána možnost, aby se souvisle vyjádřil ke všem skutečnostem, které byly obviněným kladeny za vinu, svědek o svých údajných obavách o bezpečnost svou a své rodiny nic neuvedl, a to za situace, kdy jeho milenka byla obviněna a vzata do vazby a současně byla ohrožena jeho politická kariéra. Výpověď svědka RNDr. Nečase je v jasném rozporu s prohlášením, které jako předseda vlády učinil v hromadných sdělovacích prostředcích dne 15.6.2013. Vysvětlení rozporů je značně nepřesvědčivé. Svědek uvedl, že prohlášení nezpracovával, ale bylo mu vypracováno poradci. S obsahem prohlášení byl předtím, než je přečetl a poskytl sdělovacím prostředkům, seznámen. Soud se měl zabývat otázkou, na kolik je obsah tohoto prohlášení v souladu s ostatními provedenými důkazy, zda existovaly důvody, jestliže v minulosti proběhla akce zpracovadelské služby s cílem zjistit, zda jsou důvodné obavy předsedy vlády o bezpečí jeho rodiny, a jestliže tato akce proběhla zcela v souladu s právními předpisy, proč se omlouvat, proč veřejnosti nesdělil, že akce proběhla, jaký byl důvod této akce, a že vše proběhlo v souladu s právními předpisy. Takovým

vysvětlením by svědek jednak uklidnil veřejnost, i by současně zpochybnil podezření panující ve vztahu k obžalované Mgr. Nečasové a potažmo i dalším obviněným. Prohlášení svědka, bylo autenticky učiněno v dané době, je v souladu s tím, co se skutečně stalo, s tím, co je popsáno v obžalobě. Toto prohlášení koresponduje s dalšími opatřenými důkazy a s událostmi, k nimž došlo v průběhu trestního řízení. Výpověď svědka v hlavním líčení je snahou svědka prospět později zvolené verzi obhajoby. Předmětné prohlášení svědka je významným důkazem, který zpochybňuje věrohodnost výpovědi svědka v hlavním líčení. Pokud chtěl soud vzít výpověď svědka za základ svých skutkových zjištění, neměl se spokojit s pouhým vysvětlením rozporů ze strany svědka, které se jeví jako nepřesvědčivé a nelogické, ale měl provést další dokazování, a zjistit a jako svědky vyslechnout zpracovatele předmětného prohlášení. Pokud soud nevyslechl zmiňované mediální poradce, jde o opomenutý důkaz a pokud soud obsah prohlášení v intencích výše uvedených argumentů nehodnotí, je třeba takový postup soudu označit za nehodnocení důkazů soudem. Výpověď svědka je i vnitřně rozporná. Svědek na jedné straně údajně nebezpečí považoval za vážné, avšak na druhé straně s odůvodněním, že chtěl šetřit státní prostředky, nepostupoval standardním způsobem, který je pro případy nebezpečí hrozícího ústavním činitelům a jejich blízkým osobám určen, tedy využití ochranné služby Policie ČR. Provedeným odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu účastnické stanice obžalované Mgr. Nečasové nebylo potvrzeno, že by v dané době mělo existovat nějaké nebezpečí pro rodinu svědka. Za téměř absurdní je možno označit skutečnost, že údajná ochrana rodiny svědka fakticky končila pravidelně jeho návratem domů, poté již byla jeho rodina bez jakékoliv ochrany. Státnímu zástupci se podařilo vypátrat další možný důkaz, který se týká údajné hrozby pro okolí předsedy vlády v souvislosti s vyjednáváním pronájmu vojenských letounů Gripen. Dne 26.8.2015 bylo vyžádáno vysvětlení od svědka dr. Š██████████, který se předmětných jednání účastnil, a který žádné bezpečnostní hrozby související s jednáním nezaznamenal. Navrhuje výslech uvedené osoby jako svědka. Svědek RNDr. Nečas vypovídal k možnému motivu jednání obžalované Mgr. Nečasové, kdy obžaloba dovozovala, že její kroky měly svědka přivést k rozvodu s jeho tehdejší manželkou. Toto svědek popřel a vypověděl, že své manželství považoval za již rozpadlé. S obžalovanou Mgr. Nečasovou měli dohodu od léta 2011, jak budou postupovat. Případná existence takové dohody nijak nevyvrací obžalobou dovozovaný motiv, kdy se obžalovaná snažila svědka přimět, aby příslušné kroky k rozvodu podnikl urychleně bez dalšího otálení, k čemuž se svědek zpočátku neměl. To je patrné, jak z některých částí odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu účastnické telefonní stanice Mgr.

Nečasové, tak i v dalších částech, jejichž provedení k doplnění dokazování státní zástupce navrhuje. Jedná se o zřetězenou SMS zprávu ze dne 14.1.2013 v 10:02 hodin, hovor ze dne 14.1.2013 ve 23:31 hodin, zřetězenou SMS zprávu ze dne 18.1.2013 v 11:24 hodin, hovor ze dne 31.1.2013 v 19:16 hodin a hovor ze dne 1.2.2013 v 10:05 hodin. V případě poškozené H [redacted] a P [redacted] je výpověď svědka RNDr. Nečase, jenž měl požádat obžalovanou Mgr. Nečasovou o vyřešení zneužívání služebního vozidla dvěma zaměstnanci Úřadu vlády ČR a vyslovit v této souvislosti obavu o svou bezpečnost, v rozporu s dalšími provedenými důkazy. Konkrétně jde o výpověď svědkyně Štánské. Tato svědkyně vypověděla, že sledování poškozených P [redacted] a H [redacted] jí bylo nařizováno obžalovanou Mgr. Nečasovou, která nabyla podezření, že ji „nahánějí“ novináři. Výpověď jmenované svědkyně soud vůbec nevzal v potaz, přitom plně koresponduje s výpovědí poškozeného P [redacted], který vypověděl, že jim bylo sděleno, že ohrožují osobu obžalované Mgr. Nečasové v tom směru, že by se někdo mohl ptát, co dělala obžalovaná Mgr. Nečasová v T [redacted]. Uvedené svědecké výpovědi soud nevyhodnotil. Jsou v souladu s původní výpovědí obžalované Mgr. Nečasové. Výpověď svědka RNDr. Nečase je v rozporu i s provedenými odposlechy, které soud nijak nehodnotí. Z hovorů mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědkyní Z [redacted] ze dne 6.3.2013 v 7:22 hodin je patrné, že informaci o P [redacted] a H [redacted] sdělil obžalované právě svědek RNDr. Nečas, přičemž výslovně obžalované Mgr. Nečasové říkal, aby H [redacted] nic neříkala. Dále z rozhovoru vyplývá obava, že si všichni budou myslet, že P [redacted] vozí obžalovanou, a že to bude v novinách, současně obžalovaná označuje za dobrý postřeh výrok svědkyně Z [redacted], že si novináři budou myslet, že do T [redacted] zajíždí proto s obžalovanou. Následně obžalovaná v hovoru se svědkem Ing. Poulem z téhož dne v 7:39 hodin říká, že svědkyně Z [redacted] přišla na to, že si novináři budou myslet, že P [redacted] vozí obžalovanou. Z hovoru obžalované se svědkyní Štánskou ze dne 7.3.2013 v 10:15 hodin bylo zjištěno, že obžalovaná říká svědkyni Štánské, že napadla šéfa, že novináři půjdou po autě a po obžalované a budou si myslet, že barák v T [redacted] má obžalovaná. Motivem sledování poškozených P [redacted] a H [redacted] byla obava obžalované Mgr. Nečasové před spekulacemi novinářů a nikoliv obava o bezpečnost premiéra, jak o tom hovoří svědek RNDr. Nečas ve své výpovědi a soud mu tento motiv uvěřil. Je zřejmé, že svědek RNDr. Nečas vyslovuje obavu nikoliv o svou bezpečnost, jak tvrdí ve výpovědi před soudem, ale obavu před spekulacemi novinářů o vlastnictví domu v T [redacted]. Svědek svojí výpovědí u hlavního líčení se zjevně snažil pomoci obžalované. To je další skutečnost, která činí jeho výpověď nevěrohodnou. Okolnost, že sledování poškozených P [redacted] a H [redacted] vůbec nespadlo do kompetence Vojenského zpravodajství, potvrdili i obžalovaní

Ing. Kovanda a Ing. Pohůnek, přičemž šlo-li by o bezpečnost premiéra, jistě by oba obžalovaní kompetenci Vojenského zpravodajství dovodili. Svědek RNDr. Nečas je osobou, která měla důvod svojí výpovědí v hlavním líčení prospět obžalované Mgr. Nečasové. Tato výpověď je vnitřně rozporná, pochybná z časového hlediska a v rozporu s dalšími provedenými důkazy. Soud se v rámci hodnocení důkazů nijak nevypořádal s výpověďmi, které jako svědci učinili příslušníci Vojenského zpravodajství. Nikdo z těchto svědků nevypověděl, že by jim předmětný úkon byl zadáván z důvodu obav předsedy vlády v souvislosti s projednáváním zakázky na pronájem letadel Gripen. Svědci, kteří si vzpomínali na odůvodnění zadávaného úkolu, vypověděli, že bylo zmiňováno nějaké sektářství spojované s náboženskou společností svědkové Jehovovi. Přitom neexistoval nejmenší důvod, proč by těmto svědkům neměl být sdělen údajně pravý, obžalovanými v hlavním líčení, udávaný důvod činnosti ve vztahu k rodině předsedy vlády. V rámci hodnocení důkazů soud nedůsledně posuzoval otázku důvěryhodnosti svědků – příslušníků Vojenského zpravodajství. Tvrzení svědků o obraně proti sledování při konfrontaci s fakticky prováděnou činností dokumentovanou listinnými důkazy – zejména záznamy o sledování Darwin, listinou vydanou obžalovaným Ing. Pohůnkem, důkazně doloženou nestandardní neexistencí spisové evidence činnosti Vojenského zpravodajství, svědky pořízenými obrazovými záznamy a záznamem o odposleších telekomunikačního provozu, jednoznačně neobstojí a činí jejich výpovědi, při posuzování otázky, zda ve vztahu k poškozené Bc. N. bylo realizováno sledování nebo obrana proti sledování nevěrohodnými. Pokud si svědci již v rozhodné době nebo i později uvědomili, že jejich jednání nebylo v souladu se zákonem, že neměli odpovídající povolení, mohli se obávat, že to pro ně samotné může mít negativní důsledky od případného trestního stíhání až po negativní hodnocení v rámci jejich vojenské kariéry. Z tohoto důvodu měl soud hodnotit, zda v daném směru svědci nevypovídají účelově. Úvahy soudu v tomto směru v napadeném rozsudku zcela chybějí. Soud v dané otázce posouzení rozporů mezi listinnými a věcnými důkazy na straně jedné a výpověďmi svědků, jejichž činností dané důkazy vznikly, nelogicky upřednostnil pozdější výpovědi oproti originálním důkazům objektivní povahy, které vznikly v rozhodné době a jejichž povaha je na rozdíl od svědeckých výpovědí objektivní a neměnná. Soud řadu důkazů sice provedl, jejich obsah v příslušné části odůvodnění popsal, avšak nijak je nezohlednil ve svých úvahách, které skutečnosti považuje za zjištěné a z jakých důvodů. Takové důkazy jsou fakticky důkazy opomenutými. Podle rozhodovací praxe Ústavního soudu, opomenuté důkazy, tj. důkazy, o nichž v řízení nebylo soudem rozhodnuto, případně důkazy, jimž se soud při postupu hodnocení důkazů podle zásady volného

hodnocení důkazů nezabýval, téměř vždy založí nejen nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí, ale též jeho protiústavnost. Soud se nevypořádal s vyjádřením Vojenského zpravodajství, podle kterého Vojenské zpravodajství nedisponovalo jakýmkoliv informacemi o možné hrozbě svědku RNDr. Nečasovi, jeho manželce Bc. N██████, jejich rodině. Toto sdělení vyvrací obhajobu obžalovaných, podle které Vojenské zpravodajství takové informace mělo a na jejich základě činilo opatření vůči Bc. N██████ a současně vyvrací i výpověď svědka RNDr. Nečase. Předmětem úvah soudu v rámci hodnocení důkazů nebyly ani výpovědi svědků Ing. J█████ a Ing. P█████, kteří se podíleli na přípravě odpovědi pro orgány činné v trestním řízení. Oba svědci vypověděli, že Vojenské zpravodajství v rozhodné době nedisponovalo žádnou informací o možné hrozbě rodině předsedy vlády v souvislosti s nějakou armádní otázkou. Soud se zcela nedostatečně vypořádal s listinnými důkazy, které byly zajištěny jednak při prohlídkách jiných prostor konaných v sídle úřadu vlády, v kancelářích užívaných Mgr. Nečasovou, a jednak byly dobrovolně vydány i obžalovaným Ing. Pohůnkem. Konkrétně jde o listiny, jež jsou označeny jako záznamy o sledování. Soud v tomto směru pouze odkázal na výpovědi svědků – příslušníků Vojenského zpravodajství – kteří svou činnost označili za obranu proti sledování a vypověděli, že záznamy o sledování byly pouze poznámkami. Soud měl hodnotit samotný obsah listin. Soud se nezabýval tím, zda a nakolik obsah listin vypovídá o charakteru činnosti vykonávané příslušníky Vojenského zpravodajství, zda se jednalo o sledování nebo zda se jednalo o obranu proti sledování. V jejich obsahu se výslovně hovoří o sledování. Například záznam o sledování vyhotovený dne 31.10.2012 obsahuje závěr: „Objekt Darwin po celou dobu sledování dodržuje scénář, který byl sledovací skupině oznámen.“ Citovaný závěr zjevně s obranou proti sledování nekoresponduje. Je obtížně vysvětlitelné, proč je v závěru sledování uváděno, že objekt Darwin, tedy poškozená Bc. N██████ nevykazuje žádné závadové skutečnosti, nemá žádné schůzky či jinou činnost, která by se vymykala běžným zvyklostem. Z těchto vět je zřejmé, že objektem zájmu Vojenského zpravodajství byla poškozená Bc. N██████. Obdobně lze poukázat i na záznam o sledování vyhotovený dne 8.11.2012. Znovu je zřejmé, že pro Vojenské zpravodajství bylo zásadní provedení „zachycení“ osoby Darwin, tedy poškozené Bc. N██████, a její další sledování. Pokud by soud refleктоval vlastní obsah záznamu o sledování, zjistil by, že v předmětném zájmu Vojenského zpravodajství nebylo v okolí bydliště předsedy vlády ani zjištění toho, zda nejsou činěny pokusy o sledování rodinných příslušníků předsedy vlády. S obranou proti sledování nijak nemůžou souviset poznatky zjištěné příslušníky Vojenského zpravodajství a popsané v záznamu následovně: „V ruce nákup, na zádech batůžek, v druhé ruce nákupní taška,

nastupuje do vozidla Fabia a ukládá nákup – světlá taška a balík vod. Z vozidla Peugeot, které tam parkuje zavazadlovým prostorem k zavazadlovému prostoru Fabie si předává nějaký materiál s řidičkou Peugeotu. Krátká zastávka u sloupu před cukrárnou – rozloučení (dva polibky) a rozdělují se.“ Soud nevyhodnotil ani obsah fotografií pořízených Vojenským zpravodajstvím. I z fotografií je zřejmé, že objektem fotografa nebylo okolí osoby, ale sama osoba Darwin – poškozená Bc. N[REDACTED]. Soud rovněž zcela opomněl vyhodnotit listinný důkaz v podobě samostatného listu, který byl vydán obžalovaným Ing. Pohůnkem. Listina obsahuje následující text: „Z důvodu ochrany zadavatele a VZ je v akci Darwin hlavní prioritou zajištění bezpečnosti a konspirace činnosti sledovacích týmů, a to i na úkor omezené možnosti záchytu a sledování objektu. Při překročení únosné míry rizika musí být sledování ukončeno. Zejména v akci Darwin je zcela nežádoucí a bylo by zcela zničující, pokud by vyšlo najevo kdo, kým a koho nechává sledovat.“ Z obsahu listiny je zřejmé, že se rozlišují dva subjekty, a to zadavatel a Vojenské zpravodajství. To vyvrací obhajobu obžalovaných, podle nichž mělo dojít k předání informací o možné hrozbě a poté již k činnosti Vojenského zpravodajství z jeho vlastní iniciativy. Dále se v listině uvádí, že na rozdíl od soukromých detektivů a bezpečnostních agentur je skryté pořizování obrazových záznamů a skryté sledování osoby příslušníkem VZ ze zákona vždy klasifikováno jako použití zpravodajských prostředků, což vyžaduje zákonem stanovené povolení. V listině je dále konstatováno, že nelze použít taktické prostředky, které nelze mít pod trvalou kontrolou, lze použít pouze tzv. živou sílu. Je třeba si položit otázku, proč v případě zákonné akce nelze použít všech technických prostředků. Za ještě zásadnější je třeba považovat pasáž listiny, která pojednává o zničujících důsledcích toho, kdyby vyšlo najevo kdo, kým a koho nechává sledovat. Je třeba si položit otázku, proč je tato obava vyslovována, pokud, jak tvrdí obžalovaní, šlo o zcela zákonnou činnost. Na tuto otázku obžalovaný Ing. Pohůnek nikdy nenašel přijatelnou odpověď. Je na místě z této věty, bez jakýchkoliv pochybností dovodit, že mělo docházet ke sledování osoby Darwin, že bylo požadováno zadavatelem sledování osoby Darwin, že sledování provádělo Vojenské zpravodajství, a že činnost měla mít v případě prozrazení zničující důsledky. Soud se s obsahem listiny vydané obžalovaným Pohůnkem nijak nevypořádal v kontextu s výpovědí obžalovaného, že k ní náleží ještě jeden list, který orgánům činným v trestním řízení nevydal, neboť jej nikdo po něm nepožadoval. Tento další související list měl vydané listině dávat úplně jiný význam. Logickou úvahou je možno dospět k závěru, že pokud někdo orgánům činným v trestním řízení dobrovolně vydá důkaz, který může být stěžejním usvědčujícím důkazem o jeho vině a úmyslně zamlčí existenci souvisejícího důkazu, který by ze stěžejního

usvědčujícího důkazu učinil důkaz pochybný nebo důkaz vyvíňující, nejeví se obhajoba o nevydání listinného důkazu z důvodu údajného nezájmu orgánů činných v trestním řízení věrohodná a nevysvětluje, proč obžalovaný takový důkaz sám nepředložil, pokud mu měl prospívat. Obžalovaný Ing. Pohůnek byl v přípravném řízení slyšen opakovaně, a to i před soudcem v rámci vazebního zasedání a nikdy o existenci listiny, která by jej měla jím popsáním způsobem vyvinut, nesdělil žádnou informaci. Jak je zřejmé ze spisového materiálu, obžalovaný Ing. Pohůnek byl vyzván k vydání všech dokumentů a důkazů vztahujících se k dané věci. Výše zmiňovaná listina byla za této situace jím samotným vydaná, nebyla ze strany orgánů činných v trestním řízení nijak svévolně vybrána z řady dokumentů. Obsah listiny vydané obžalovaným Ing. Pohůnkem zcela koresponduje s obsahem záznamů o sledování. Stranou pozornosti soudu zůstala i část výpovědi svědkyně H. [REDAKCE], které se obžalovaná Mgr. Nečasová měla svěřit, že nechává sledovat paní N. [REDAKCE], aby zjistila, zda má nějakého milence, aby toto mohla sdělit premiérovi. Dalším z řady soudem opomenutých důkazů jsou svědecké výpovědi příslušníků Vojenského zpravodajství, kteří se vyjadřovali k úřední evidenci celé akce v rámci Vojenského zpravodajství. Svědek Ing. J. [REDAKCE] když mu byly předloženy listiny nadepsané jako záznamy o sledování vypověděl, že nejde o výstupy Vojenského zpravodajství, když takovéto listiny by měly mít záhlaví, jednacím číslo Vojenského zpravodajství, případně stupeň utajení, musely by být parafovány tím, kdo schválil postup apod. Podobně svědek Ing. P. [REDAKCE] vypověděl, že ať už jde o sledování či kontrasledování, dokumenty o těchto činnostech by byly opatřeny spisovou značkou a tím, kdo takový dokument vypracoval a kdo jej schválil. K předloženým záznamům o sledování uvedl, že nejde o profesionální záznamy, které by byly zpravodajským výstupem. Údaje a časový sled silně připomínají sledování konkrétní osoby. Je třeba poukázat na soudem nevyhodnocenou výpověď svědka Ch. [REDAKCE] jenž vypověděl, že byl dotazován svými podřízenými, jaké číslo jednací mají v případě této akce použít. Dotazoval se na to obžalovaného Ing. Pohůnka. Obžalovaný Ing. Pohůnek mu k tomu řekl, že číslo jednací nemá nikam přidělovat. V případě činnosti realizované vůči poškozené Bc. N. [REDAKCE] nebylo ze strany Vojenského zpravodajství postupováno jako v jiných věcech, v nichž bylo Vojenské zpravodajství činné. Vyvstává otázka proč. Odpověď lze najít na listině vydané obžalovaným Ing. Pohůnkem v podobě tvrzení o zničujících důsledcích toho, kdyby vyšlo najevo, kdo, kým a koho nechává sledovat. Nedostatky z hlediska řádné evidence a spisové služby nasvědčují tomu, že se nejednalo o činnost v souladu se zákonem, a že si její povahy musely být zúčastněné osoby vědomy. Skutečnosti, že probíhalo sledování poškozené Bc. N. [REDAKCE] nasvědčují i záznamy o odposlechu telekomunikačního

provozu. Jde zejména o záznamy dvou telefonních hovorů uskutečněných dne 1.11.2012, nejprve mezi obžalovanými Mgr. Nečasovou a Ing. Páleníkem a poté mezi obžalovanými Mgr. Nečasovou a Ing. Pohůnkem. V obou případech obžalování řeší obsah záznamu o sledování vyhotovený dne 31.10.2012. Obžalovanou Mgr. Nečasovou v hovoru s obžalovaným Ing. Páleníkem zajímá zmínka o mladém muži. Chce vědět, kdy odešel. Z toho vyplývá, že jí zajímá nikoliv nějaké potencionální nebezpečí, ale konkrétní návštěva konkrétní osoby. Nezajímá ji, jestli je ten muž nebezpečný, ale zajímá ji pouze, kdy odešel. V hovoru je dále obžalovanému Ing. Páleníkovi vytýkáno, že není jasné, kdy poškozená Bc. N██████ odjela. Obžalovaná Mgr. Nečasová uvádí, že si k tomu s obžalovaným Ing. Pohůnkem sedne a ten si napíše poznámky. Z těchto výroků je zřejmé, že obžalovanou Mgr. Nečasovou zajímá pohyb poškozené Bc. N██████ a její kontakty, a nikoliv možné nebezpečí. Současně je zřejmé, že obžalovaná Mgr. Nečasová hodlá úkolovat obžalovaného Ing. Pohůnka. V obdobném duchu je veden rozhovor mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a obžalovaným Ing. Pohůnkem. Z tohoto rozhovoru lze citovat: obž. Mgr. Nečasová: „Takže pokračujeme ještě do příštího pátku, jo? Můžeme si to takto ujasnit?“ obž. Ing. Pohůnek: „Dobře, dobře. Udělám to.“ Obsah obou hovorů vyvrací obhajobu, že by Vojenské zpravodajství pouze převzalo prvotní poznatek a dále již na jeho podkladě z vlastní iniciativy činilo další úkony a naopak potvrzuje závěry obžaloby v tom, že obžalovaná Mgr. Nečasová Vojenské zpravodajství úkolovala. Soud se obžalovaných na obsah těchto hovorů nedotázal a v rozsudku je vůbec nehodnotí. Záznamy telefonních hovorů je na místě posoudit v logické souvislosti s listinou vydanou obžalovaným Ing. Pohůnkem. Tyto důkazy ve spojitosti s dalšími důkazy tvoří logicky uspořádaný řetězec důkazů. Stranou pozornosti soudu zůstal opomenutý záznam telefonního hovoru uskutečněného dne 8.11.2012 mezi obžalovanými Mgr. Nečasovou a Ing. Kovandou, ve kterém obžalovaný Ing. Kovanda poskytl obžalované Mgr. Nečasové informace ze sledování poškozené Bc. N██████. Obžalovaný Ing. Kovanda zde uvádí: „Dokonce tam jsem chtěl říct, že jsme úplně vyloučili, že by to byl náš zájem. My ty možnosti máme omezený, jo? My tam nepoužíváme různé věci, který by jinak to.“ Z obsahu hovoru je zřejmé, že Vojenské zpravodajství neprověřovalo možnou existenci jakési hrozby rodině předsedy vlády, ale zjišťovalo existenci konkrétní zájmové osoby, jež měla mít spojitost s poškozenou Bc. N██████. Nelze přehlédnout ani tu okolnost, že poté, kdy se obžalovaná Mgr. Nečasová dozvídá od obžalovaného Ing. Kovandy, že tam nejsou žádná zásadní zjištění, obžalovaná Ing. Kovandovi tvrdí, že „tam někdo chytřej radí“. Tento výrok obžalované se obsahově shoduje s jinými výroky z rozhovoru se svědkem Ing. Poulem ze dne 12.10.2012 v 18:14 hodin a 18:18 hodin,

kde obžalovaná Mgr. Nečasová svědku Ing. Poulovi říká: „Čůza má chlapa, který jí radí“ a se svědkyní Z. [REDAKCE] hovor ze dne 12.10.2012 v 18:23 hodin, kde říká: „Kikina má picmocha, on jí radí, co má dělat, ona měla vždycky picmocha.“ Soud tyto odposlechy nijak nehodnotí, ani jejich souvislost s dalšími odposlechy, obžalované ani svědky k nim nevyslechl, a to přesto, že vysvětlují motiv jednání obžalované Mgr. Nečasové ke sledování poškozené. Dalšími opomenutými důkazy jsou i záznamy o odposlechu telekomunikačního provozu. Je třeba poukázat na komunikaci prostřednictvím SMS zpráv, jež dne 27.10.2012 z iniciativy obžalované Mgr. Nečasové proběhla mezi obžalovanými Mgr. Nečasovou a Ing. Páleníkem. V rámci této komunikace se obžalovaná Mgr. Nečasová obžalovaného Ing. Páleníka tázala, zda s obžalovaným Ing. Kovandou může mluvit o všem, zda obžalovaného Ing. Kovandu může o něco požádat a zda se obžalovaného Ing. Kovandy může zeptat, jak vypadá plnění zadání. Z této komunikace je zřejmé, že existovalo zadání pro Vojenské zpravodajství. Neexistuje smysluplné a věrohodné vysvětlení toho, proč by obžalovaná Mgr. Nečasová nemohla s obžalovaným Ing. Kovandou hovořit o všem, pokud by jednání obžalovaných bylo zcela v souladu se zákonem, pokud by Vojenské zpravodajství legálně činilo opatření za účelem zjištění, zda se v okolí rodiny předsedy vlády nevyskytuje nějaká bezpečnostní hrozba. Dotaz vyvrací tvrzení obžalovaného Ing. Páleníka, že obžalovaná Mgr. Nečasová měla být osobou jednající ve prospěch Vojenského zpravodajství, neboť z něho je zřejmé, že z hlediska jakési nadřízenosti a podřízenosti, případně směru toku informací byla určující osobou obžalovaná Mgr. Nečasová a ne ředitel Vojenského zpravodajství. Tento způsob komunikace koresponduje se závěry obžaloby, že probíhalo protiprávní sledování, že zainteresované osoby měly co skrývat, mohly mít důvod o něčem nemluvit. O vztahu mezi obžalovanými Mgr. Nečasovou, Ing. Páleníkem a svědkem RNDr. Nečasem vypovídá i telefonický hovor mezi obžalovanou a svědkem RNDr. Nečasem ze dne 3.2.2013. Obžalovaná v něm svědkovi vyčítá, že nedokáže obžalovaného Ing. Páleníka prosadit do čela Nejvyššího kontrolního úřadu a tvrdí o něm, že v této funkci nebude „šlapat po jejích kamarádech“. Z toho je zřejmé, že mezi zmíněnými obžalovanými existoval vztah, kdy si navzájem prospívali a v případě potřeby jeden druhému vyšli vstříc v různých záležitostech. Ani tento záznam telekomunikačního provozu soud nevyhodnotil, zejména v logických návaznostech na další důkazy. Soud nesprávným a nelogickým způsobem posoudil problematiku provádění sledování, což mělo vliv na zaměření dokazování i na následně vyvozené právní závěry. Soud chybně nerozlišil, že pojem sledování je třeba vnímat ve dvou rovinách, a to jednak jako zpravodajský či operativně pátrací prostředek, metoda či technika a jednak jako zákonným způsobem vymezený průlom do zaručených